

We vieren dit jaar een
aantal jubilarissen.

We geven hen ook
graag het woord
over een paar vragen

1. Drie dingen die je mist in vergelijking met toen jullie op de lijst van de stagiairs werden opgenomen
2. Drie dingen waarvan je blij bent dat ze effectief weg zijn
3. Een anekdote in het algemeen of een verhaal over het eerste pleidooi
4. Tips voor beginnende advocaten
5. Zou je nog dezelfde studiekeuze maken

Proficiat aan confraters Frans Baert (opname lijst stagiairs 08.08.1949),

Luc De Muynck (opname lijst stagiairs 01.09.1970), Luk De Schrijver (opname lijst stagiairs 04.09.1970),

Stefaan Gobert (opname lijst stagiairs 19.11.1970), Rik Torrekens (opname lijst stagiairs 06.09.1971),

Luc Van Parys (opname lijst stagiairs 24.09.1971), Antoinette Dhooghe (opname lijst stagiairs 29.10.1971)

en Jacques De Ruyck (opname lijst stagiairs 10.12.1971)

Luc Van Parys

1.

Het graag terugblikken op de tijd van toen gaat wat mij betreft niet gepaard met heimwee naar “de goede oude tijd”, hoe goed die ook was, wel met fijne herinneringen.

Als getuigen van mei '68 waren wij (de laatste lichter Doctors in de Rechten) ons ervan bewust dat er ook in de wereld van het recht ingrijpende ontwikkelingen op komst waren. De ambitie de trein niet te missen was onze drijfveer.

Er zijn dus niet meteen “dingen die ik mis”, vermits onze generatie in de loop der jaren vooral kon genieten van de toename van mogelijkheden van samenwerkingsverbanden en van de reorganisatie van justitie.

De opkomst van de eerste computer op kantoor was een gebeurtenis en ik mis dus niet het getik van de schrijfmachine, waarop een conclusie – dank zij het carbonpapier van Pelikan in meerdere exemplaren – werd klaar gemaakt voor verzending, noch het geratel van het telexapparaat, de schrijfmachine op afstand. De afwezigheid van moderne tekstverwerking maakte het toen wel aantrekkelijk en nodig vooral bondige brieven en conclusies te schrijven. Eén A4-tje kan soms meer effect hebben dan de uitvoerige geschriften die heden ten dage worden verstuurd en neergelegd.

Ik mis uiteraard wel de zeldzamer geworden ontmoetingen met de jaargenoten die in de jaren '70 eveneens kozen voor de balie. Tussen ons heerste een subtiele vorm van confraterniteit. Bij een koffie in de gezellige vestiaire van het (oude) gerechtsgebouw, waar de advocaten, wanneer nodig, ook konden rekenen op een onderhoudsbeurt voor hun toga, werd vaak oplossingsgericht overlegd en bijgepraat.

2.

De voor de rechtspractici beschikbare infrastructuur is aanzienlijk verbeterd. Een nieuw gerechtsgebouw in Gent maakte een einde aan de verspreiding van de vele locaties en het tijdverlies voor de heen en weer circulerende advocaten.

Gerechtelijke hervormingen hebben de communicatie met de gerechtelijke diensten vlotter en efficiënter gemaakt. Documenten kunnen nu snel en veilig worden overgemaakt in beide richtingen (en niet alleen tijdens de openingsuren van de griffies).

Er wordt door alle actoren creatief omgegaan met de regeling van de zittingen, de timing van de pleidooien, het voorkomen van uitstel. De advocaat kan meer dan vroeger gebruik maken van zijn voormiddag.

3.

Niets is zo stimulerend voor de nieuwe stagiair als een eerste succes en de dankbaarheid van zijn cliënt.

Het mocht mij overkomen bij mijn eerste zaak voor de Gentse Politierichter. De cliënt werd op grond van twijfel vrijgesproken, al liet het dossier ook wel een andere beoordeling toe. Dit moest wel de beloning zijn voor een goed voorbereid pleidooi. Een vriendelijke confrater vertelde mij nadien wel dat deze rechter de gewoonte had een stagiair die voor het eerst voor hem verscheen aan te moedi-

gen door een milde benadering van de zaak en – als het dossier het toeliet – de twijfel te laten primeren op voor de geëerde minder gunstige factoren.

Er kwam tegen de vrijspraak geen hoger beroep: ook het Parket is vriendelijk voor de beginnende pleiters.

De volgende week moest voor het Hof van Beroep een dossier worden gepleit over een vrij ingewikkeld verkeersongeval. Mijn tegenstrever gebruikte voor de toelichting van zijn analyse van de feiten Dinky Toys autootjes die gewillig de versie van zijn cliënt illustreerden. Na veel welsprekendheid onderbrak de Voorzitter echter de pleiter met de woorden: “Meester, als u zo verder gaat dan vrees ik dat u nooit tot een ongeval zal komen.”

Zo leert men dat het niet aan te raden is te pleiten tegen de bewijskracht van het dossier.

4.

- neem veel tijd voor de communicatie met je cliënt. Je bent zijn eerste rechter en de richting die je aan een nieuwe zaak zal geven is van groot belang. Meeteen dagvaardt is niet altijd de beste keuze;
- wie bij betwistingen het langst kalm blijft heeft een aanzienlijk voordeel. Een gematigde woordkeuze maakt soms meer indruk dan scherpe taal. “Avoir l’oreille du Tribunal” is een kunst die langzaam wordt opgebouwd;
- besef het unieke voordeel van het vertrouwelijk karakter van briefwisseling tussen confraters en maak dus alleen gebruik van niet vertrouwelijke communicatie als de behandeling van je zaak het vereist;
- mis niet de kansen om je talenkennis, en dan vooral in juridische vaktaal, te perfectioneren; je cliënt zal het weten te waarderen.

5.

Ongetwijfeld, en ook dezelfde keuze van kantooraanpak en samenwerking. De beoefening van een vrij beroep is perfect verzoenbaar met de vereisten van een hedendaagse juridische dienstverlening, en geeft de betrokkenen een bijzondere voldoening.